

Socialne igre

za pokušino

S pomočjo socialnih iger otroci neboleče in brez posledic pridobivajo nove izkušnje – so neke vrste laboratorij, v katerem igrivo preizkušajo različne vloge, s katerimi se srečujejo v življenju. Predpogoj za izvajanje socialnih iger je, da potekajo v skupini, v kateri je zagotovljena varnost v obliki zaupanja. V vaši družini tega ne bi smelo manjkati, zato lahko pričakujemo ustvarjalno sodelovanje.

●●● Kaj so socialne igre?

Socialne igre so pravzaprav družabne igre, ki z elementom pogovora o tem, kaj se je med igro dogajalo z otrokom in med otroki, dviguje raven samozavedanja in socialne senzibilnosti. Med socialne igre sodijo igre razvijanja samopodobe (igre spoznavanja sebe in svojih zmožnosti, igre prepoznavanja lastnih potreb, igre spoznavanja in ravnanja z lastnimi čustvi), igre osvajanja socialnih veščin (igre spoznavanja, predstavljanja, igre zaupanja, igre grajenja skupinske identitete, igre sodelovanja, igre reševanja sporov, igre strpnosti), igre osvajanja čustvenih kompetenc (prepoznavanje lastnih čustev, čustev drugih, obvladovanje lastnih odzivov) ter sprostitvene igre (igre meditacije, dihalne vaje, tehnike sproščanja). Pomemben je tudi izbor primerne socialne igre za skupino. Kadar imamo

skupino otrok, ki se ne poznajo, je najprej potrebno ustvariti zaupanje med njimi. To dosežemo z igrami spoznavanja in zaupanja. Kadar se skupina dobro pozna in ima neko »skupinsko težavo« kot npr. nesprejemanje novincev v skupini, izberemo igre reševanja konfliktov in igre strpnosti. Kadar je skupina konfliktna, preglasna in divja, kar je pogosto znak utrujenosti, izberemo igre sproščanja. Kadar je skupina tako utrujena, da ne more slediti programu, ponudimo t. i. ice-breakerje (ledolomilci), ki so ponavadi skupinske gibalne igre z večjim poudarkom na zabavi.

●●● Koliko?

Priporočljiva je tudi zdrava mera pogostosti in trajanja izvajanja iger: s socialnimi igrami ne pretiravajmo, ker lahko dosežemo le hiasprotni učinek. Lahko se jim bodo začeli otroci izmikati ali pa bodo prenehali sodelovati. Predšolski otroci tudi težko zdržijo daljši pogovor v skupini. Na začetku so ti pogovori krajši, s prakso pa postajajo daljši in bogatejši, saj se otroci navadijo na nov pristop.

●●● Kako?

Pri izvajanju socialnih iger sedimo v krogu, s čimer na simbolni ravni sporočamo, da smo skupina in da smo v igri vsi enakovredni udeleženci. Sodelovanje v igrah je prostovoljno, zato nikogar ne silimo – večkrat pa sporočamo, da je v skupini zaželen prav vsak in da je vsak pomemben član skupine. Jasno damo vedeti, da nam je pomembno mnenje prav vseh – temu sledi tudi dogovor, da naenkrat govori le eden, drugi poslušamo. Med pogovorom ni nepravilnih odgovorov, ena situacija ponuja več različnih rešitev. Pozorni moramo biti še na medsebojno spoštovanje, preprečiti posmehovanja ali izzivanja. Spoznanja beležimo na plakate, nanje se lahko večkrat vrnemo in jih uporabimo v konkretnih situacijah.

Konjiček, kdo te jaha? Eden od otrok se uleže v jogijsko pozo otroka in zamiži. Prostovoljec iz skupine se usede na njegov hrbet in reče: »Konjiček, kdo te jaha?« Otrok skuša ugotoviti ime otroka na njegovem hrbtu.

Kdo se skriva v medvedovem brlogu?

Otroci so gozdne živali, ki se prosto sprehajajo po gozdu. Z zvokom naznanimo zimo, zato gredo živali spat. Otroci se uležejo na tla v jogijsko pozo otroka ter zamižijo. Takrat enega od njih pokrijemo z odejo. Nato ostale živalce zbudimo. Ugotoviti morajo, kdo je v medvedovem brlogu – pod odejo.

Stol na moji desni je prost, želim, da je _____ moj gost.

Z otroki sedimo v krogu, v katerem je en stol več, kot je otrok. Tisti, ki ima stol na svoji desni strani, prične. Na stol pokliče enega iz kroga. Z beleženjem izbir otrok lahko na hitro oblikujemo sociogram skupine, saj vidimo, kdo so priljubljeni otroci v skupini in kdo so manj priljubljeni ali celo osamljeni.

Vrečka zlata – Vsak otrok dobi svojo vrečko zlata, v kateri so štirje zlatniki v vrednosti 1, 2, 5, 10. Otroci na vsak zlatnik narišejo osebe/dejavnosti/stvari, ki jim veliko pomenijo. Starejši otroci jih lahko razvrstijo glede na vrednost. Možnosti za pogovor so: Kaj so narisali? Kdo jim veliko pomeni? Zakaj? Komu oni veliko pomenijo? Zakaj? Kaj pomeni, da si za nekoga »vreden zlata«? Kako jim pokažemo, da so za nas »vredni zlata«? ipd.

Igra z ogledalom – Sedimo v krogu. Prvi vzame v roke ogledalo in pove svoje ime ter v čem je dober. Ogledalo poda naprej sosedu in ga vpraša: »Kdo si pa ti in v čem blestiš?« Tako nadaljujemo, da pridemo do konca. Možnosti za pogovor so: Koliko stvari, ki jih obvladate, bi lahko še naštel? Katere? Kako ste postali dobri v teh stvareh? Kaj potrebujete pri učenju novih stvari? Kaj bi radi še obvladali?

Ukraden čarovniški klobuk – Čarovnici smo ukradli klobuk. Postavimo si ga na glavo in sedaj smo lahko kdorkoli in počnemo karkoli. »Če bi lahko počel karkoli, bi _____,« pove vsak v krogu.

Čustvena pantomima – Vsak od otrok iz kupčka kart povleče en čustveni izraz. Le z gibi in brez besed ga mora pokazati drugim otrokom, ki morajo ugotoviti, kakšne volje je.

Dokončanje zgodbe s težavo – Zgodbico preberite do nastanka težave ali zapleta, otroke povabite, da narišejo vsak svojo rešitev. Nato se v krogu pogovarjamo o težavi in možnih rešitvah.

Ogled priljubljene risanke (npr. Nodi, Mojster Miha, Fifi, svetovalka Hana) – Risanko ustavimo, ko se v njej pojavi težava in preden jo junaki rešijo, otroke povprašamo, kako bi oni rešili to težavo.

Več informacij o vključitvi vašega otroka v program socialnih iger najdete na www.lenkarije.weebly.com ali pa pišite na lenkarije@gmail.com.

Alenka Žavbi, mag. socialne pedagogike